

U Věntu de Tramuntaña e u Sû

Se ratele(j)àn in giurnu u Věntu de Tramuntaña e u Sû, ün cun a pretêsa¹ d'esse ciü fôrte del âtru, quandu l an vistu in caminante che u vegnîva incuntru fasciöu inte n mantëllu. I düi litiganti cunvegnîvan alôa che se sajêva ritegnüu ciü fôrte chi u fusse riuscîu a fâ scì che u caminante se levésse u mantëllu de adóssu.

U Věntu de Tramuntaña u l à cuminsöu a sciüsciâ cun fôrta, ma ciü u sciüsciâva ciü u caminante se strensêva¹ nt'u mantëllu, tantu che â fin u pôviu Věntu u l à duvüu lasciâ përde dau sö vöi. U Sû alôa u s'è muströu int'u sê, e pôcu döppu u caminante, ch'u sentîva câdu, u s'è levöu u mantëllu. E a Tramuntaña l'è stêta custréita cusci a ricunussce che u Sû l êa ciü fôrte de lê.

T'è piasgiüa a fôa? A vuémmu ripête?

Nota 1 - nel testo scritto *preteisa, strenseiva*.